

A Magyarországi Baptista Egyház Országos Jubileumi Közgyűlése 1998. április 17–18.

A TARTALOMBÓL:

Történelmi visszatekintés

*

Elnöki, főtitkári, gazdasági igazgatói
és missziói titkári jelentés

*

Missziókerületi, teológiai akadémiai,
szakbizottsági, szeretetintézményi
és egyéb jelentések

*Megjelent az anabaptisták Magyarországra érkezésének 475.,
a '48-as forradalom és szabadságharc 150.
és a baptista misszió legutóbbi újjászervezésének 125. évfordulóján*

Budapest, 1998

A
Magyarországi Baptista Egyház
Országos Jubileumi Közgyűlése
1998. április 17–18.

– Ünnepi jubileumi kiadvány –

Budapest, 1998.

Kiadja a Magyarországi Baptista Egyház

Felelős kiadó:
Dr. Almási Mihály

Bevezetés

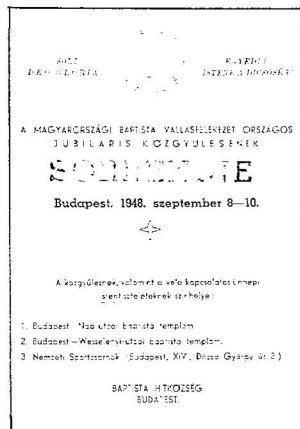
A magyar baptisták gyakran adták ki nyomtatásban fontos dokumentumait: elnöki jelentéseket, közgyűlési programokat, nyilatkozatokat, ünnepi beszédeket. 1947-ben *dr. Somogyi Imre* testvér elnöki jelentése külön, egy 24 oldalas füzetben jelent meg. 1948-ban csak az ünnepi alkalmaknak egy 6 oldalas programfüzetet szántak, mint ahogy az 1948-as jubileumi év előadássorozatát is hasonló módon hirdették meg.

DR. SOMOGYI IMRE:
ELNÖKI JELENTÉS

KEZMŰVELŐ A BAPTISTA VALLÁSFELEKEZET 1947. ÉVI
ORSZÁGOS KÖZGYŰLÉSÉN

KIADJA A BAPTISTA HITKÖZSÉG
BUDAPEST, 1947.

Az említett két kiadvány címlapja

LELKI ÉLET

A baptista vallásfelekezet hivatalos lapja.
Megjelenik minden hónap 1-én.
Előfizetés egy évre 28 Ft, félévre 14 Ft.

Felcélós szerkesztő:
Dr. SOMOGYI IMRE

Szerkesztőség és kiadónál:
BUDAPEST, VI., ARADI-UTCA 48.
Telefon: 122-332

Soli Deo Gloria!

EGYEDÜL ISTENÉ A DICSŐSÉG!

Szűjjelenczni sorainkon az országos jubileumi közgyűlés alkalmával, — kezet fogni egymással a Nap-utcai és Wesselényi-utcai templomaink falai között, vagy a gigantikus méretű Sportcsarnok arénijában: egyet jelentett a lelki felmélkedéssel és a szeretet hatalmának nagyszerű átélésével.

Az Úr iránti hálával gondolunk vissza a napfénytől ragyogó szeptemberi napokra, amikor egybesereglettünk jubileumi konferenciánkra s történelmi és missziói kiállításunk megtekintésére. Az érdeklődés, mely közgyűlésünk iránt úgy a hivatalos küldöttek, mint a vendégek részéről megnyilvánult, — lebilincselő volt. S volt ebben az érdeklődésben — a létszám magasságán kívül — valami olyan örömdetes motívum is, amit méltán nevezhetünk baptista öntudatnak, vagy aktív missziói szellemnek s amit a szokásos országos konferenciákon eddig ritkán tapasztalhattunk. Hasonló örömdetes tapasztalatként könyvelhetjük el — úgy a delegáltak, mint a vendégek sorában — a mindkét nembeli ifjabb nemzedéknek előrenyomulását s példás ügybuzgóságát.

Elmondhatjuk, hogy az átdott együttélés alatt kezdettől fogva mindegyik ott állt a szívekben s ott sugárzott az arcon jubileumi közgyűlésünk jellegéje: **Soli Deo Gloria — Egyedül Istené a dicsőség!** A béke, mely betöltötte a szíveket s a tárgyalótermeket; a közügyeink iránti lelkesedés, mely minden

mesterkélttség nélkül, óráról-órára megnyilatkozott az egyöntetű határozatok hozatalában; az ánitát és örömet, mely a történelmi súlyú jelentések és előadások hallgatásakor tapasztalható volt: már előre pordorjává zúgta az ördög minden mesterkedését s együttléttünket valóban Krisztus követőinek parlamentjévé s hivatalos tárgyalásunkat felelőtlenségünneppé avatta.

Jubileumi közgyűlésünk kétségkívül határkő maradt a baptizmus magyarországi történetében. Az 1783. és 1948. évszámok egyszersmindkorra összelelték a misszióink történelmi térképén; ebben az esztendőben, a 75-ik évfordulón sikerült Isten segítségével feldolgozni és a szemlélők elé állítani: — történelmi kiállítás keretében — mindazokat az adatokat, melyek a baptista misszió világ-szintézisének és hazai történetének megismeréséhez minimális méretekben bár, de feltétlenül szükségesek. Új elindulások határköve tehát az 1948-as esztendő.

Mindzekezen felül: országos jubilaris közgyűlésünk hatalmas demonstrációja volt az élő hit becsületének, — annak a gyakorlati keresztényiségnek, mely soha, semmi körülmények között meg nem szegyenül. Demonstrációja volt a baptista misszió életerejének. — annak, hogy hála Istennek, mi is vagyunk! Es végül demonstrációja volt annak a ténynek, hogy Magyarországon vallás-szabadság van!

Dicsőség Istennek!

Emericus.

Az 1948-as ünnepi közgyűlés dokumentumait a Baptista Levéltár egy külön kötetben őrzi mintegy 100 oldalon. Az iratanyagból kitűnik, hogy elődeink remekül előkészítették mindent. A szállásadók névjegyzéke épp olyan érdekes, mint a beszámolók vagy a levelek. A Pestlőrinci Gyülekezet pl. 50 vendég elszállásolását vállalta a három napos konferencia alatt. Az *újpestiek* családoknál 60 személy elhelyezését vállalják, de megjegyzik, hogy – idézem: „*a kisteremben szalmát terítünk ki, ahol 20–30, esetleg több személy is elfér.*” A Budapest Jász utcai testvérek ezt írják: „*a kisteremben szalmán kb. 40 főt tudunk elhelyezni, családoknál is néhányat...*”

Nehéz idők jártak. Kitűnik ez nemcsak az elszállásolás körülményeiből, de a jelentésekből is. Ennek ellenére nagy öröm és reménység töltötte el testvéreink szívét.

Szeptember 8-án du. 3–5-ig az „Országos Elnöki Tanács” ülésezett. Este 7-kor kezdődött az „ünnepélyes fogadó-est” a Nap utcában. A Nap utcai vegyes- és férfikart Héthalmi Páth Károly testvér vezette. Dr. Haraszti Sándor testvér Svájc-ból köszöntötte a konferenciát.

Szeptember 9-én de. 9-től du. 5-ig tartott a közgyűlés a Nap utcában.

Este 7-kor vette kezdetét a DÍSZ-KÖZGYŰLÉS a Nemzeti Sportsarnokban

Szeptember 10-én de. 9- du. 1-ig a Nap utcában folytatódott a közgyűlés, majd du. 3–5-ig a Wesselényi-utcában, ahol közös úrvacsorával zárult. Ugyanazon a napon este 7-kor a Nemzeti Sportsarnokban volt a záró est. Előző este az Ünnepi beszédet, 7-én pedig a záróbeszédet mondta Dr. Somogyi Imre elnök. Mindkét este óriási tömeg volt együtt. A zenei szolgálatokat (férfikar, vegyeskar, központi zenekar és fúvós-zenekar) Tóth Gábor, Héthalmi Károly és Bányai Jenő vezette.

Mint tudjuk, az 1948. év a vallásszabadság utolsó esztendeje volt. A politikában már a március 15-i ünnepek jelezték a radikális változást. Az MKP soproni székházának ünnepi dekorációja sokatmondó volt: Petőfi és Kossuth képe között Rákosi Mátyás – a középén. Június 16-án államosították az egyházi iskolákat. Szeptember 6-án létrehozták az Államvédelmi Hatóságot (AVH). December 23-án letartóztatták Mindszenti József hercegprímást. Megkezdődött a félelem, a rémület és a rémségek kora...

⇐ A LELKI ÉLET 1948. október 1-i számában dr. Somogyi Imre elnök (Emericus) így számol be a DÍSZ-KÖZGYŰLÉSRŐL

Magyarországon a II. világháború után először (és utoljára) 1949-ben kérdeztek rá a népszámlás során a felekezeti hovatartozásra. Érdekes maga a lista is, és persze különösen érdekesek a számok.

Felekezet	Lélekszám	%
<i>Latin szert.</i>		
római katolikus	6 240 427	67,8
<i>Görög szert.</i>		
római katolikus	248 355	2,7
Református	2 014 707	21,9
Evangélikus	482 152	5,2
Izraelita	133 862	1,5
Görögkeleti (ortodox)	36 862	0,4
Baptista	18 874	0,2
Unitárius	9 447	0,1
Egyéb	7 153	0,1
Ismeretlen	1 521	0,0
Felekezetenélküli	12 291	0,1
<i>Összesen</i>	9 204 799	100,0

18.874 magyar állampolgár vallotta magát baptistának. Az 1948-as statisztika szerint 14.522 bemerített baptista gyülekezeti tagunk volt (*Baranyai Mihály: Szövetségi titkári jelentés*).

Több mint 4000-en mondták tehát baptistának magukat olyanok, akik nem voltak gyülekezeti tagok. Elemzést érdemelne ez a szám, mint ahogy az is; hogy a 14.522-ből hogyan és miért zsugorodott a létszámuk 11.000 főre!

*

1948. december 20-án kelt *dr. Somogyi Imre* elnök levele a *Vallás- és Közoktatási miniszternek címezve*, amelyben arról kénytelen írni – nyilván az „amerikai szekta” és „amerikai hírszerző” – egyre gyakoribb – propagandisztikus vádakra reagálva, hogy „...*egyházunk nem akart és nem akar az illetékes állami hatóságok előtt olyan szinten feltűnni, mintha ... bármelyik külföldi államnak ... lekötöleztettjévé válna.*” A levelekre egyre többször kell ráírni, hogy „bizalmas”, és egyre többször kell magyarázni azt, ami természetesen kellene hogy legyen, az evangélizációkat, a bemerítéseket stb.

Nem feladatom itt az ötvenes évek elemzése, csupán a fölvetett kérdésre választ keresve említettem meg, hogy a vallásszabadság – a maga klasszikus jelentésében – 1948 végén megszűnt Magyarországon. Ez is egy oka annak, hogy a baptisták létszáma látványosan csökkent.

*

Ma, 1998-ban a jubileumok jegyében adunk hálát Istennek. Hálaadásunknak számos oka van.

1. *Megmaradt néptünk, nemzetiünk, országunk. A '48-as forradalomra és szabadságharcra, annak 150. évfordulójára gondolva – hálásak vagyunk Istennek a rövid ideig ízelet szabadságért is.* Kegyelettel emlékezünk a hősökre és mártírokra. Másfél század borzalmai után nem feltétlenül természetes a megmaradás. Az elbukott szabadságharc, a Bach-korszak, az első és második világháború, 1956. – és akkor csak az igazán fontos dátumokat említettem. Jó lenne, ha igaz lenne „Megfogyva bár de törve nem, Él nemzet e hazán” (Vörösmarty: Szózat)

2. Hálát kell adnunk azért, hogy *megmaradt a számtalanszor eltiport baptista misszió. 475 éve érkeztek az első anabaptisták hazánkban.* 152 éve, 1846-ban kezdődött a második baptista misszió *Rottmayer Jánossal*, és 125 éve *érkezett Magyarországra Meyer Henrik*, a misszió legutóbbi megszervezője, immár harmadszor.

3. *Hálásak vagyunk azért is, hogy az ötven éve kezdődött terrort és vallásüldözést túlélhettük.* Hálásak vagyunk azokért, akik nehéz időkben vezették egyházunkat a lehető leghűségesebben.

4. *Hálásak vagyunk azokért a hívő testvérekért, tanultakért és tanulatlanokért, akik őrizték a tüzet,* az Úr tüzeit, s ha lehetett, lángra lobbantották a Szentlélek segítségével a hamu alatt szunnyadó parazsat. *Hálásak vagyunk azokért, akik nemcsak őrizték, de táplálni is merték a tüzet.*

*

Nemzeti Himnuszunk első két sorát idézem befejezésül:

„Isten, áldd meg a magyart
Jó kedvvel, bőséggel...”

Kölcsey nem vidám, jókedvű magyarokért imádkozik. Nem jó kedvet kér Istentől, ahogy azt a mai olvasó véli, hanem jó kegyelmet, igazi kegyelmet, mindent megbocsátó, isteni kegyelmet.

Erre van szükségünk ma is! A „jó kegyelem” bibliai megfelelője az eükhárisztia. Pál apostol arról beszél, hogy meg kell ítélnünk – el kell ítélnünk – önmagunkat, hogy részesülhessünk az eükhárisztiában, a „jó kegyelemben”.

Adja meg nekünk a bűnbánat szomorúságát, a bűnbocsánat örömét és kegyelmét, hűséges Megváltónk, a mi Urunk Jézus Krisztus!

Ámen

Budapest, 1998. március 15-én

Dr. Almási Mihály
egyházelnök

Elnöki jelentés 1998

*Tisztelt Közgyűlés, Kedves Testvéreim,
az Úr Jézus Krisztusban!*

Mottóként olvasom Pál apostolnak a Kolossébeliekhez írt leveléből a 2. rész 8. versét: „*Vigyázzatok, hogy rabul ne ejtsen valaki titeket olyan bölcselkedéssel és üres megtévesztéssel, amely az emberek hagyományához, a világ elemeihez és nem Krisztushoz alkalmazkodik!*” Ha valamikor, ma bizonyára igen aktuális az apostoli figyelmeztetés, tekintettel a Bibliától sokszor alaposan elrugaskodott új felekezetek tanításaira. Szívesen beszélnék erről a témáról s talán nem is lenne haszontalan, most azonban nem ez a feladatom.

Alig több mint egy éve, 1997. április 12-én Szigetszentmiklóson tartottuk az országos Közgyűlést. Nagy örömet jelentett a gyülekezetnek vendégül látni az ország testvériségét az új templomban, amelyet az újkori baptista misszió 150. jubileumi évében, 1996-ban nyitottunk meg. Ez az év a millicentenárium és a gyülekezet alapításának 100. jubileumi éve is volt. Külön örömünkre szolgált, hogy *Jimmy Carter*, az Amerikai Egyesült Államok korábbi elnöke, baptista hittestvérünk hirdette az ígét, s hogy megnyithattuk misszióink 150 éves történetét összefoglaló állandó kiállításunkat, amely természetesen ma is megtekinthető. Időnként turistacsoportok érkeznek hozzánk, máskor református és evangélikus kirándulók. Csak megjegyzem itt, hogy bármikor szívesen látunk baptista testvéreket is a baptista kiállításon. Azt is csupán megemlítem, hogy *Jimmy Carter* olyan jól érezte magát, hogy egyik barátja szerint akivel ez év januárjában találkoztam Atlantában, a Carter Center-ben, jó egy évig minden külföldi útján elmondta, milyen különösen kedves és vendégszerető ország a magyaroké Európa közepén, s hogy milyen szeretettel fogadták feleségét és őt a magyar baptisták. Ezek

a nyilatkozatok sokkal többet érnek nekünk és a mi kicsiny, szegény országunknak – mint gondolnánk.

Szigetszentmiklóson örültünk az új templomnak. Ma 1998. április 17-én örülünk a régi de megújult Nap utcának. Örülünk ennek a sok örömet és áldást látott régi háznak. Örülünk *Udvarnoki András, Dr. Udvarnoki Béla, Dr. Somogyi Imre, Szabó László, Nagy Ferenc* testvéreknek, hogy csak néhány kiemelkedő pásztor és egyházvezetőt említsek, és most együtt örülünk *Révész Árpád* lelkipásztor testvérrel, aki szintén elnökként állt közösségünk élén négy éven át. Köszönjük neki és a gyülekezetnek, hogy sok-sok közgyűlés után most, az 1948-as közgyűlésre is emlékezve, újra itt a Nap utcában lehetünk.

Somogyi Imre testvér 50 éve ezt írta a LELKI ÉLET című, általa alapított és szerkesztett, igen értékes lapban az 1948-as közgyűlésről:

„Jubileumi közgyűlésünk kétségkívül határkő marad a baptizmus magyarországi történetében. Az 1873. és 1948. évszámok egyszer s mindenkorra összelelkeztek misszióink történelmi térképén; ebben az esztendőben, a 75-ik évfordulón sikerült Isten segítségével feldolgozni és a szemlélők elé állítani – történelmi kiállítás keretében – mindazokat az adatokat, melyek a baptista misszió világ-szintézisének és hazai történetének megismeréséhez minimális méretekben bár, de feltétlenül szükségesek. Új elindulások határköve tehát az 1948-as esztendő.

Mindezekon felül: országos jubiláris közgyűlésünk hatalmas demonstrációja volt az élő hit becsületének, – annak a gyakorlati keresztyénségnek, mely soha, semmi körülmények között meg nem szegyenül. Demonstrációja volt a baptista misszió életerejének, – annak, hogy hála Istennek mi is vagyunk! És végül demonstrációja volt annak a ténynek, hogy Magyarországon vallásszabadság van!

Dicsőség Istennek!”

Az utolsó mondat, hogy ti. „Magyarországon vallásszabadság van!” a terror előtti utolsó percek még kényszerű vallásszabadságát jelentette.

*

Ma emlékezünk az elmúlt 50 évre itt a Nap utcában, és hálát adunk Istennek, hogy megőrizte az Ő kicsiny nyáját itt e hazában.

Emlékezünk a '48-as forradalom és szabadságharc 150. évfordulójára, amelyet március 13-án ünnepeltünk evangélizáció-nyitó alkalmunkon a

Vörösmarty Művelődési Házban, a VIII. kerületi Golgota úton. Az utca neve épp oly találó, mint a művelődési házé!

Emlékezünk a Meyer Henrik által harmadszor újjászervezett baptista misztó kezdetének 125. évfordulójára.

És emlékezünk mártír elődeink, az anabaptisták Magyarországra érkezésének 475. évfordulójára. Szívesen szólnék minden évfordulóról részletesen, de erre itt nincs mód. Megemlítem viszont, hogy a BÉKEHÍRNÖK megújult március 15-i ünnepi száma részletesen foglalkozott velük.

*

Az elmúlt egy esztendőre gondolva az ígét idézve elmondhatjuk: „Mindaddig megsegített minket az Úr”. Hálát adhatunk mindazért, ami megeshetett volna velünk, de nem esett meg, és hálát adhatunk mindazért, ami megtörtént. A „mindenekért hálát adjatok” arról is szól, hogy a számunkra nehéz próbák, harcok, sőt veszteségek is úgy adódnak össze a pozitívumokkal, hogy végül – ahogy a római levélből tudjuk – javunkra billen a mérleg, ha igazán szeretjük az Urat, a mi Istenünket.

Arról nehéz beszámolni, ami hiányzik, amit megtehettünk volna, de elmulasztottuk. Sorra vehetők viszont a megtörténtek, amelyek önmagukban is értékelhetők. Az eseményeket abban a tudatban értékeljük, hogy végső soron az Úr az, aki minket megítél. Milyen lelki-szellemi állapotban van közösségünk? Merre tartunk? Melyek a prioritások misszióinkban? Ilyen és hasonló kérdésekre is igyekszem válaszolni a következőkben.

Először azonban egy rövid áttekintést kívánok adni arról, hogy mi történt a legutóbbi, 1997. április 12-i közgyűlés óta.

Április 29-én, egyházunk történetében először, a *Parlament Gobelín termében áhítatot tarthattunk*. A pünkösdi ige alapján szóltam a képviselőkhez, akik közül néhányan hangosan is imádkoztak. Itt ragadom meg az alkalmat arra, hogy fölhívjam testvéreim figyelmét: „Tartassanak könyörgések!” – ahogy az apostol buzdít bennünket – országunk vezetőiért; a választásokra gondolva különösen is, hogy Isten akarata érvényesülhessen népünk életében.

Május 13-án a Szövetségi Tanács kérésére megbízta *Kovács Géza, Bereczki Lajos és Sípós Sándor* testvéreket, hogy a *Vezető Tisztségviselők Tanácsadó Testületeként* segítsenek a javaslatok és döntések előkészítésében. Testvéreinkkel azóta többször üléseztünk együtt. Megragadom az

alkalmat arra, hogy megköszönjem egész közösségünk életére kiható hasznos tanácsait. Ugyanaz a tanácsülés titkos szavazással megbízott főtítkárrá *Mészáros Kornél* testvért nevezte ki, aki fáradhatatlanul, higgadtan és hozzáértéssel végzi a munkát. Missziói titkárrá *Pátkai Béla* testvért választotta a Szövetségi Tanács, aki, mint tapasztalhatjuk nagy ügybuzgalommal és alaposággal dolgozik. Ezúton is szeretném megköszönni *iff. László Gábor* testvér áldozatos munkáját, amit egy évre vállalt, és amit hűséggel és fáradhatatlanul végzett, mint missziói titkár.

Hálaadással mondhatom, hogy az új elnökség, dr. Szabó Zoltán gazdasági igazgató testvért is beleértve, aki rendszeresen késő estig dolgozik – gyakran velünk együtt – harmonikus összhangban képes kezelni a missziós, szervezési, gazdálkodási és pénzügyi gondokat. Itt újra egy kérés: Imádkozzatok Testvérek, értünk is kitaróan, mint ahogy – hiszem – teszitek is, hogy az Úr adjon nekünk elegendő bölcsességet és erőt.

A magyar baptista szövetségek összetartozásának és kapcsolataink erősítésének jegyében került sor a szövetségek vezetőinek találkozójára a kanadai *Rámában* június 27–30-ig. A hagyományos zászlós felvonulás is jól reprezentálta az együvé tartozást.

Mintegy a magyar–magyar találkozó folytatásaként, a két legnagyobb baptista szövetség nevében (Magyarország és Erdély) *Borzási Gyula* főtítkár testvérral képviseltük országainkat a Baptista Világszövetség Főtanácsülésén a Kanadai Vancouverbén. *Dr. A. Fanini*, a Világszövetség elnöke, jelentésében részletesen és nagy szeretettel szólt magyarországi útjáról is.

Zenészeink és tanítványaik ebben az évben is megtartották az *Egyházzenei Tanfolyamot* Újpesten. A három szakon 97-en tanultak és 17-en tanítottak. A záró hángverseny bizonyítéka, hogy töretlen a hagyományos szeretet és érdeklődés a komoly zene iránt közösségünkben.

„*Tahiban a csoda megisméltődött*” címmel számol be a BÉKEHÍRNÖK az augusztus 20-i konferenciájáról, melynek témája Nehémiás buzdítása volt: „Ne keseregjete!” A tudósító szerint mintegy 2500-an vettek részt a konferencián, amely emelkedett légkörben zajlott és közös úrvacsorával végződött.

Sorra olvashatjuk a beszámolókat a *sátoros evangélizációkról*. Örülünk, hogy egyre hatékonyabb a missziónak ez a formája, melyet évtizedeken át nem gyakorolhattunk, s amit tulajdonképpen újra kellett tanulnunk.

A nyár végi *lelkipásztor-konferenciát* (augusztus 25–28.) a Debrecen mellett lévő *Dorcas Centerben* tartottuk. Meghívott előadók között volt

dr. Haraszti Sándor testvér, az Amerikai Magyar Baptista Szövetség tiszteletbeli elnöke és *dr. Arthur Kitonga* kenyai evangéliumi püspök. Képviseltették magukat a magyar baptista szövetségek. *Oláh Lajos* testvér, az Észak Amerikai Magyar Baptista Szövetség új elnöke. *Mike Béla* elnök és *Borzási Gyula* főtítkárr testvér a Romániai Baptista Szövetség képviselőjeként volt jelen és szólalt fel. Az áldott légkörű konferencia közös úrvacsorával zárult.

A baptizmus, mint a reformáció egyik ága igyekszik folyamatos kapcsolatot tartani a reformáció egyházaival. E kapcsolattartásra a testvériség és a kölcsönösség a jellemző. Ezek jegyében került sor az *Országos Protestáns Napok* (október 23–31.) keretében számos fontos összejövetelre. Ezek közül is kiemelkedik a legnagyobb budapesti bevásárló- és szabadidőközpont, a *Pólus Center* nyújtotta lehetőség. Örülünk annak, hogy egyházunk jelen van az ökumenikus könyvesboltban épp úgy, mint az evangélikációkon a Pólus Centerben.

Debrecenben, október 28-án a *Református Kollégium dísztermében* – többek között *dr. Bölcskei Gusztáv*, *dr. Harmati Béla* püspökök és *Csernák István* szuperintendens mellett részt vettem a *Teológiai Történelmi Fórumon*, 29-én pedig a Pesti Vigadóban hallgattuk örömmel – egyebek között – a *Baptista Központi Ének- és Zenekar* szolgálatát. Október 31-én a Deák téri templomban *prédikáltam*, az ünnepségsorozat záró alkalmán.

A testvéri kapcsolatokat természetesen nem csak nyelvi és nemzeti alapon igyekszünk fejleszteni, hanem nemzetközileg is. Számos példa közül egyet emelek ki, a debreceni lelkimunkás-konferenciát, melynek témája: „*Szolgálat erővel*”, előadója pedig *dr. Paul Negruti* lelkipásztor, a *Román Baptista Szövetség* alelnöke volt, október 18-án.

Az idősekről való gondoskodás egyik eszköze lehet a november 28-án megalakult *Ökumenikus Nyugdíjpénztár*. Mind az Igazgatótanács, mind a Felügyelő Bizottság munkájában református, evangélikus és baptista vezetők vesznek részt. A tisztségviselők javadalmazásban nem részesülnek. Úgy reméljük, hogy ez a nyugdíjpénztár megoldhatja a református, az evangélikus és a baptista egyháznak azt a gondját is, hogy lelkipásztoraink, akik jelenleg nem kaphatnak táppénzt, valami módon – betegség esetén – táppénzhez jussanak.

Már szóltam a zenészekről. *Valamit az énekesekről is!* Alig hihető, hogy már 40 éves a *Központi Énekkar*, pedig annyi. Igazi élmény volt részt venni az újpesti jubileumi ünnepen, mint ahogy nagy öröm volt hallani a most

alakult *Vox Nova Férfikar* bemutatkozó szolgálatát Kispesten. „Föltámadt az életkedv Izráelben” hirdette az igét *iff. Szilágyi Sándor* lelkipásztor – és mindannyian úgy éreztük, ennél kifejezőbb igét nem választhatott volna. Az első férfikari kazetta is elkészült, és kapható a könyvterjesztésben. Azóta a férfikar a Budavári Palota Kupolacsarnokában is énekelt, ahol TV fölvétel is készült az ünnepi alkalomról.

Ez évi kiadványaink közül kettőt emelek ki. *Beharka Pál* testvér harmónium iskoláját, amelyet minden egyház használ és ami immár 5. kiadását érte meg, valamint a „Múlt, Jelen, Jövő” című baptista naptárat, melyet most először szerkesztett *Marosi Nagy Lajos* testvér. A könyveket az olvasók szavazata minősíti leginkább. Ez a szavazat pedig a vásárlás. Nos, a Múlt, Jelen, Jövő eszerint is remek könyv, hisz néhány hét alatt elfogyott.

Kárpátalja és a *Délvidék* missziós sorsa továbbra is szívügyünk. Több látogatást is tettünk, végigjárva az új és halódó gyülekezeteket. Úgy reméljük, hogy az a kapcsolat, amely megújulni látszik az *American Baptist Churches* és Szövetségünk között nemcsak a keleti határszéli misszió, de *Kárpátalja* és a *Délvidék* szempontjából is gyümölcsöző lehet. Ugyanezt reméljük a *Déli Baptista Szövetség* missziós fölmérésétől.

*

Ezek után néhány fontos témát szeretnék kiemelni.

1. *Folytatódott az imaházak építése.* Csak néhányat említek. *Pestszenterzsébeten* ez év nyarán befejeződik a nagy munka. Testvéreink már használatba vették az új templomot. Örülünk annak, hogy Szövetségünk segíthette ezt az építkezést. Folytatódik az *érdei* imaház építése is. Az *érdei* testvérek nagy erőfeszítéssel dolgoznak és a szövetségi támogatás révén az alagsort már használatba vették. *Tarpán* az elhagyottan árválkodó imaház benépesült, és új misszió kezdődött. Segítettük a szép *Bekölcei* imaház építését is. Az *Ónodi* új imaház példás összefogás eredményeként létesült. *Kosdon* a mives kis templom átadására április 26-án került sor. Testvéreink nagy kitartással 1991 óta építették az Úr házát. Elkészült az ország egyik legszebb temploma *Kaposvárott*. Az ünnepi megnyitó június 21-én volt. Az épület maga is szép bizonyágtétel! A *Wesselényi utcai* imaház átépítése is jó ütemben halad.

2. *Közegyházi épületeink közül* – az Úr kegyelméből – az évek óta eladhatatlanul pusztuló *Tapolcsányi utcai volt szemináriumi* épületet a Szövetségi Tanács által meghatározott 80 millió forintos ár fölött, 115 millió forintért

sikerült értékesíteni. Imádságainkra adott válasznak tekintjük, hogy abból a 35 millió forintból, amivel többért eladtuk az épületet, fedezhettük az évek óta fölhalmozódott, pontosan 35 millió forintos deficitet. Építési gyorsaságukat szavazott meg a Szövetségi Tanács jó néhány gyülekezetnek. A fennmaradó összeget zároltuk, ami azt jelenti, hogy nem lehet folyó kiadásokra fordítani.

A *Wesselényi utcai gyülekezet* kamattal együtt megkapta azt a 10 millió forint állami segílyt kamataival együtt, ami a korábbi a céltámogatásból a gyülekezetnek járt. Megkapta a *Hársfa utcai ingatlan* használati és hasznosítási jogát is. A megállapodás a közgyűlés elé kerül.

A *Balatonföldvári Bethesda Üdülővel* kapcsolatos fölhívásunk eredményeként már az idén használatba tudjuk adni az épületet. Az elmúlt nyáron itt komoly munka folyt – pénz nélkül. Kovács Pál testvér irányításával az életveszélyesen maradt elektromos hálózat rendbetételét a *szigetszentmiklósi „villanyszerelő brigád”* végezte, akik az imaházépítés során jól összehozták. Segítettek a *pécsiek, székesfehérváriak, csetényiek, balatonszemesiek* és mások – korábban *Gyaraki Mihályné*, majd *Bálint Kálmán* testvér vezetésével.

A *TAHI TÁBORBAN* lévő új épülettel kapcsolatban egyetlen pályázat sem érkezett be. Nem csoda, hisz sem a funkció (téli üzemeltetés) sem a működtetési költségek forrása nem tisztázott. Egyelőre csak a faházakkal és a Jeruzsálemmel lehet foglalkozni. Mivel az új épület befejezési költségigénye 100 milliós nagyságrendű és a gazdaságos működtetés sem biztosított, és mivel senki nem jelentkezett a pályázatra, komoly megfontolás tárgyává kell tennünk, hogy mit kezdhetünk ezzel az épülettel.

Tahiban egyébként a tavasszal nagyszabású munka kezdődött a régi tábor felújításával, a Tahi Bizottság szervezésében.

Folytatódik a vizes blokkok bővítése. Az ebédlő és a gondnok lakás vakolását Kánai András testvér (Ócsáról) szeretetmunkában végezte. Kísérleti jelleggel egy új faházat is telepítünk Tahiba.

A *József utcai* – közegyházi célokra szánt épületrészek visszaadása igen lassan halad, és csak 2000 utánra várható a befejezés.

A leglátványosabb eredményt a *Benczúr utcai Teológiai Akadémia* újjáépítése mutatja. Amerikai testvéri segítségből az elmúlt évben 60 millió forintos beruházás történt itt. Az öt szintes épület teljesen elkészült, az utcai és az udvari homlokzat felújítása azonban további pénzeszközökre lesz szükség. Reméljük, hogy a jelenlegi tárgyalások – egyrészt a Miniszterelnöki

Hivatallal, másrészt az amerikai testvérekkel sikeresek lesznek és még ebben az évben talán *Al Gore* amerikai alelnök testvérünk szolgálatával – átadhatjuk a kész épületet. Ez óriási erőfeszítést igényel mindazoktól, akik ebben az ügyben fáradoznak.

Külön fejezetet igényelve részletesen szólni az *Aradi utcai központi székházról*. Közösségünk régóta foglalkozik a leromlott állapotú és környezetű épület eladásával, azonban soha nem volt komoly vevő. Az Úr gondoskodása folytán az események igen-igen felgyorsultak. Szakértők szerint az épület értéke maximum 40 millió forint volt.

Azonnali javításokra és cserékre (tető, kémények, fűtési rendszer stb.) mintegy 8 millió forintot kellett volna költeni, de ha a céloknak megfelelő épületet akartunk volna kialakítani, további 10 millió forintra lett volna szükség. Köztudott, hogy ebben a környezetben az ingatlanok értéke rohamosan csökken. Ezért a Szövetségi Tanács úgy döntött, hogy ahelyett, hogy ilyen nagy összeget költenénk az épületre, próbáljuk meg eladni a most 101 éves épületet, és helyette egy újat, kisebbet, praktikusabbat és főleg olcsóbban üzemeltethetőt építeni olyan helyen, ahol az ingatlanárak nem lefelé, hanem fölfelé mennek. Mivel a Benczúr utcában van szabad telekrész, amiért nem kellene fizetnünk, az eladási árból és a szükséges ráfordítási összegből egy igen jó helyen lehetne fölépíteni az új épületet.

Örömmel jelenthetem, amint arról a Békehírnökben is beszámoltunk, hogy 40 millió helyett 60 millió forintért sikerült eladni a régi székházat, s hogy nincs akadálya a Benczúr utcai áttelepítésnek. Az Aradi utcához pozitív és negatív élmények egyaránt kapcsolódnak, hisz éppen 50 éve vásárolta meg a szövetség az épületet. Igyekeztünk hát méltón elköszönni Szebeni Olivér és Dr. Somogyi Barnabás testvérek írásaival, melyek szintén a Békehírnökben jelentek meg. Bemutattuk a házat legutóbbi TV műsorunkban is.

A szövetség vezetői és az alkalmazottak nem kis áldozatot vállaltak azért, hogy jó megoldás születne, hisz egy jó esztendeig igen nehéz körülmények között végzik a munkát. A tervek szerint – ha az Úr megsegít – ez év végére elkészülhet a jóval kisebb, gazdaságosan üzemeltethető épület a Benczúr utcában.

Ingatlangazdálkodásunk szempontjából igen nagy eredmény lenne, ha sikerülne az idén befejezni a teológiai és a balatonföldvári építkezést, és kiváltani egy új épületre az Aradi utcai székházat. Ezzel összességében a közösség több mint 50 millió forintos megtakarítást könyvelhetne el, ami a mai gazdasági

viszonyok mellett igen nagy összeg. Csak hála lehet a szívünkben azért, hogy az Úr lépésről lépésre vezet, és megadja a kibontakozás lehetőségét.

3. *Nemzetközi kapcsolatainkról* szólva elmondhatom, hogy Európában a Nagy-Britanniai Baptista Szövetséggel együttműködési megállapodást írtam alá, melynek keretében számos térségben készek testvéreink támogatni munkánkat. Az új nagy Németországgal tárgyalások folynak a hagyományos és igen régi jó kapcsolat felújításáról. Amerikában a Déli Baptista Szövetséggel igen jó a kapcsolatunk. Személyesen is találkoztam a Szövetség vezetőivel. Ugyanez mondható el a Baptista Világszövetségről. A sok év óta ellaposodott közvetlen kapcsolatok felújításán dolgozunk a texas-i és a virginia-i baptistákkal, akik önálló szervezeteket is létrehoztak, valamint a volt Északi Baptista Szövetséggel (jelenleg: American Baptist Churches), amellyel szintén meglazult korábban a kapcsolat. Örülünk annak, hogy európai képviselőjük dr. Trulson 1997 végén ellátogatott hozzánk – amint erről beszámoltunk.

Az ökumenikus hazai és világszervezetekben, ahol tagságunk van, igyekszünk más baptista képviselőkkel együtt segíteni azt a biblikus irányváltást, amely nélkül ezek a szervezetek elveszítik jelentőségüket.

Az Európai Baptista Szövetségben különösen a Szigetszentmiklóson működő IBLA és a Baptista Szeretetszolgálat révén hangsúlyos a jelenlétünk. Dr. Karl Heinz Walter főtítkárral 1997. decemberében járt Magyarországon. Külföldi testvéreink ismerik gazdasági problémáinkat, és próbálnak segíteni, de tudomásul kell vennünk, hogy egyre inkább a saját lábunkra kell állnunk, hisz igen sok, nálunk jóval nehezebb helyzetben lévő ország van, ahol szükséges a támogatásuk. *Ezért is kell minden területen igen szigorú pénzgazdálkodást, és vagyongazdálkodást folytatni, hisz nincs az a nagy összeg, ami rossz gazdálkodás, laza pénzügyi fegyelem mellett el ne fogyna vagy el ne folyna.* Ezt a szigorítást és racionalizálást minden területen megkezdjük, és igyekszünk a lehető leghamarabb befejezni. Tudjuk, hogy ez nem népszerű feladat. Mi azonban nem azt vállaltuk az Úr és a közösség által ránk bízott szolgálatunkban, hogy népszerű, hanem hogy ésszerű, átgondolt, a közösség által támogatott és megbízó Urunknak tetsző döntéseket hozunk. Erre igyekszünk, hogy mindenki előtt, legfőképpen azonban Isten előtt jó lelki ismerettel megállhassunk.

Mivel a gyülekezeti küldöttek és lelkipásztorok – reményeim szerint – olvassák a BÉKEHÍRNÖKÖT, amelyben rendszeresen – és egy elnöki

jelentés adta kerethez képest részletesebben – szóltunk közös ügyeinkről, jelentésem befejező részében csupán megemlíttem a következőket.

Január 18-án a Nap utcai templomban az *Ökumenikus Imahét megnyitó istentiszteletén a magyarországi történelmi egyházak a legmagasabb, vagy igen magas szinten képviseltették magukat*. Azóta vidéki testvérek jelezték, hogy az időnként „szektázók” döböntően látták a Béke hírnökben pl. dr. Paskai László bíboros urat ezen a szószéken...

Dr. Haraszi Sándor testvér emlékének azon az istentiszteleten egy perces néma felállással adtunk tiszteletet. Testvérünk január 16-án költözött az örök hazába. Emlékét megőrizzük, szorgalmát, tudásszomját, eltökéltségét példának tekintjük. Külön tanulmányt igényelne Haraszi testvér életműve – mint ahogy az a gyűjtemény is, amit a Magyarországi Baptista Egyházra hagyott, és amit folyamatosan helyezünk el az általa finanszírozott emlék- és Kutató-szobában a Benczúr utcában. Ez a hagyaték magában foglalja a legértékesebb Billy Graham irat-, hang- és film-anyagot is. Haraszi testvér temetése után napokat töltöttem e hagyaték rendszerezésével, különösen azért, mert az MTV májusban vetít róla egy riportfilmet, amely most készül, április 26-án pedig Soltvadkerten, egész napos ünnep keretében emlékezünk elhunyt testvérünkre.

Itt szólok arról, hogy az elmúlt évben költöztek el közülünk *Dobner Béla* és *Ruscsák György* lelkipásztor testvérek. Mind *Haraszi*, mind *Dobner* és *Ruscsák* testvér családjának az Úr vigasztaló kegyelmét kívánom egyházunk és a magam nevében. (Egy perces néma felállással és főhajtással adózzunk Testvéreink emlékének!)

*

Szólnom kellene arról, hogy január 26-án tárgyaltam Washingtonban *Dr. Bánlaki György* a magyar nagykövettel, az *amerikai külügyminisztérium* illetékesével és a *Carter-Center* vezetőjével, *Al Gore* amerikai alelnök, baptista hittestvérünk magyarországi meghívásáról. Ugyanerről, valamint ingatlan és kártérítési ügyekről február 5-én a *Miniszterelnöki Hivatal* és a *Külügyminisztérium* illetékesével.

Szólnom kellene az intézményekben és a gyülekezetekben tett látogatásokról. Néhány legutóbbi említék: *Hajdúböszörményi és Kiskőrösi Szeretetház, Tahi, Balatonföldvár, Balatonszemes, Kelebia, Kiskunhalas*.

Szólnom kellene a *Romániai Magyar Baptista Szövetség* vezetőivel – immár rendszeresnek mondható találkozóinkról. Legutóbb *Nagyváradon*

március 3-án találkoztam az erdélyi elnökséggel. Ugyanekkor a két szövetség zenei vezetői tanácskoztak a tervezett új közös gyülekezeti énekeskönyvről. *Mike Béla* elnök testvért és munkatársait meghívtam közgyűlé-sünkre.

Szólnom kellene a március 15-i több napos országos evangélizációsorozatokról, köztük a március 13-án megtartott jubileumi ünnepi megnyitóról, amelyet a *Vörösmarty Művelődési Házban* tartottunk Budapesten 12 lelkipásztor, a *Központi Énekkar*, a *Vox Nova Férfikar* és a *Budafoki Fúvósok* közreműködésével.

Szólnom kellene a megújuló *BÉKEHÍRNÖK*-ről, tervezett kiadványainkról, rádió és TV műsorainkról.

Szólnom kellene a bel- és külmisszióról, a gyülekezetplántáló és evangélizációs munkáról, a sátozmisszióról, a kazettamisszióról.

Szólnom kellene a *Billy Graham Evangélizációs Társasággal* való együttműködésükről, a könyvkiadásról és a filmkölcsonzésről.

Szólnom kellene a gyermek- és ifjúsági munkáról, a különféle szakkbizottságokban tapasztalható aktivitásról, a nyári táborozás terveiről.

Szólnom kellene a *Baptista Szeretetszolgálat Alapítvány* legújabb, az *Észak-koreai* éhezőket segítő, a *Baptista Világszövetséggel* együtt végzett munkájáról. Arról, hogy jelenleg tárgyalásokat folytatunk 4 repülőgép szolgálatba állításáról külföldi baptista testvérek segítségével. Szólnom kellene arról, hogy amikor e sorokat írom, már eldőlt, hogy – ha az Úr segít – a meghívást elfogadva részt veszek március 18-án Washingtonban azon az ünnepen, amelyet a magyar korona visszaadásának 20. évfordulója alkalmából rendeznek a *Capitoliumban*. A magyar korona hiteles mását, mint a magyar nép ajándékát ugyanazon a napon *Jimmy Carter* testvér veszi át *Atlantában*. Itt alkalmam lesz találkozni Carter elnökkel is. A koronát a Carter-Centerben fogják kiállítani, ahol az amerikaiak bármikor megtekinthetik. Erre az alkalomra kívül baptista vezetők közül csak *Billy Graham* és *Franklin Graham* hivatalos. *Haraszi* testvért, aki már nem tud ott lenni, felesége és József fia képviseli. Jó érzés tudni, hogy 1977-ben valamit tehettünk mi magyar baptisták azért – és nem is keveset – hogy a korona mellett Magyarország megkapja az *Amerikai Egyesült Államoktól* a legnagyobb kereskedelmi kedvezményt is.

Szólnom kellene arról, hogy ez alkalommal Amerikában találkozom magyar baptista vezetőkkel. A megbeszéléseken szó lesz a Magyar Baptisták Világszövetségéről és a tervezett közös énekeskönyvről is, a magyarországi,

erdélyi és az amerikai magyar baptista szövetségek együttműködésének fejlesztéséről.

Amikor 1995-ben az első meghívó levelet elküldtem Carter testvérnek, hogy vegyen részt a szigetszentmiklósi imaház megnyitó ünnepén, sokan gondolták – néhányan mondták is – hogy ez lehetetlen. Az Úr azonban lehetővé tette. Most hasonló gondolatok vetődhetnek föl *Al Gore* alelnök testvérünk meghívásával kapcsolatban is. Mind népünknek, mint nekünk igen hasznos lehet ez a látogatás. Kevesen tudják, hogy *Al Gore* alelnök teológiát végzett, és rendszeresen prédikál, ugyanakkor a legközelebbi választások egyik biztos elnök-jelöltje. Imádkozzunk azért, hogy egyre több igazán hívó ember kerüljön kulcspozíciókba világszerte, hogy Mózeshez, Józsefhez vagy Dánielhez hasonlóan használhassanak a világnak, addig is, amíg visszajön a mi Urunk!

*

Ez az elnöki jelentés – bizonyos értelemben – rendhagyó. Részletesebb és hosszabb is a szokásosnál. Úgy láttuk azonban jónak, hogy a jubileumokra tekintettel, megkísérelünk kissé átfogóbb képet adni misszióinkról. A kép természetesen így sem teljes. Arra azonban bizonyára jó, hogy elgondolkodtasson, bűnbánatra indítson. Talán arra is, hogy fölismerjük: „Mindaddig megsegített minket az Úr!” – és arra is, hogy hála, öröm fakadjon a szívünkben a megtartó kegyelemért.

A bibliai hithősökre és a mi magyar őseinkre is gondolva, a Zsidókhoz írt levél 12 részének első verseit idézem befejezésül:

„Annakokáért mi is, kiket a bizonyságoknak ily nagy fellege vesz körül, félretéve minden akadályt és a megkörményező bünt, kitartással fussuk meg az előttiünk levő küzdőtér, nézván a hitnek fedelmére és bevégzőjére: Jézusra!...”
(Zsid 12:1-2/a.)

– Ámen –